

Sygn. akt XVII AmA 54/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **I. S. (1)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

z udziałem zainteresowanych:

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

B. G.

M. N.

A. K.

J. R.

I. S. (2)

o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję

na odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr(...)

postanawia:

1. odrzucić odwołanie;

2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz I. S. (1) kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) uiszczoną tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 54/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję na krajowym rynku świadczenia usług fitness w klubach udział:

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

(...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K., z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, polegających na podziale rynku, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie

wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakazał:

- (i) B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...);
- (ii) (...) S.A. z siedzibą w W.;
- ((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

zaniechanie praktyki, o której mowa w pkt. I sentencji, w zakresie, w jakim nie została ona zaniechana.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

- (i) B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) karę pieniężną w wysokości **167 569,64 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa;
- (ii) (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **26 915 218,36 zł** (słownie: dwadzieścia sześć milionów dziewięćset pięćdziesiąt tysięcy dwieście osiemnaście złotych i trzydzieści sześć groszy), płatną do budżetu państwa;
- ((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną w wysokości **3 015 592,17 zł** (słownie: trzy miliony pięćdziesiąt tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote i siedemnaście groszy), płatną do budżetu państwa;
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) karę pieniężną w wysokości **1 748,74 zł** (słownie: tysiąc siedemset czterdzieści osiem złotych i siedemdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 w związku z art. 113c oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

- (i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **31 045,34 zł** (słownie: trzydzieści jeden tysięcy czterdzieści pięć złotych i trzydzieści cztery grosze), płatną do budżetu państwa;
- (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **1 504 490,93 zł** (słownie: jeden milion pięćset cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze), płatną do budżetu państwa;
- (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **40 275,82 zł** (słownie: czterdzieści tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze), płatną do budżetu państwa;
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **143 104,81 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto cztery złote i osiemdziesiąt jeden groszy), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że B. G. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że A. K. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że M. N. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że J. R. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (1) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w D. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (2) przez swoje umyślne zaniechanie dopuściła do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. V sentencji decyzji, nałożył na B. G. karę pieniężną w wysokości 161 000,00 zł (słownie: sto sześćdziesiąt jeden tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VI sentencji decyzji, nałożył na A. K. karę pieniężną w wysokości 302 500,00 zł (słownie: trzysta dwa tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 w związku z art. 113c i 113j oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

w zakresie, o którym mowa w pkt. VII sentencji decyzji, nałożył na M. N. karę pieniężną w wysokości 77 000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VIII sentencji decyzji, nałożył na J. R. karę pieniężną w wysokości 40 800,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy osiemset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. IX sentencji decyzji, nałożył na I. S. (1) karę pieniężną w wysokości 90 000,00 zł (słownie: dziewięćdziesiąt tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. X sentencji decyzji, nałożył na I. S. (2) karę pieniężną w wysokości 125 000,00 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim

postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciążył kosztami postępowania antymonopolowego następujące podmioty:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – 226,10 zł (słownie: dwieście dwadzieścia sześć złotych i dziesięć groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 674,40 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 278,80 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. – 243,10 zł (słownie: dwieście czterdzieści trzy złote i dziesięć groszy);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. – 211,70 zł (słownie: dwieście jedenaście złotych i siedemdziesiąt groszy);

A. K. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

M. N. – 197,40 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy);

J. R. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (2) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

i zobowiązał do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył **I. S. (1)** zaskarżając ją w części, tj.:

1. co do pkt. I Decyzji - w zakresie, w jakim Prezes UOKiK uznał, że spółka i (...) S.A. z siedzibą w D. (dalej jako: „(...)” lub „Spółka”) brała udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 Ustawy, z zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „tfue”), mającym polegać na podziale rynku, co stanowić ma naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3 Ustawy i art. 10« ust. 1 lit. c) tfue;
2. co do pkt. IX Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK uznał, że Powód (przez swoje umyślne działanie i zaniechanie) dopuścił do naruszenia przez Spółkę art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji;
3. co do pkt. XV Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK nałożył na Powoda karę pieniężną w wysokości 90.000,00 zł, płatną do budżetu państwa; oraz
4. co do pkt. XXXIII Decyzji ~ w pkt (xiii), tj. w części dotyczącej Powoda, którego Prezes UOKiK obciążył kosztami postępowania antymonopolowego w wysokości 183,00 zł.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

I. w zakresie pkt. I Decyzji:

- naruszenie **art. 10 ust. 1 okiku oraz art. 107 kpa w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku** poprzez niesprecyzowanie w pkt. I sentencji Decyzji, na czym polegał - jaka miał treść - zarzucony Spółce podział rynku, a w konsekwencji brak sprecyzowania w sentencji Decyzji, w jaki sposób Powód dopuścić miał do naruszenia ustawowego zakazu przez Spółkę;
- **naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku** poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego, co skutkowało błędami w ustalonym stanie faktycznym i błędnym uznaniu, że:

(i) Spółka wzięła udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 okiku, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 tfue, polegającym na rzekomym podziale krajowego rynku świadczenia usług fitness w klubach, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby takie porozumienie miało rzeczywiście miejsce:

(ii) Spółka wzięła udział w porozumieniu, a w konsekwencji niezasadne przypisanie jej kary za naruszenie art. 6 ust 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, tj. z naruszeniem zasady jednego organizmu gospodarczego obowiązującej na gruncie polskiego i unijnego prawa konkurencji;

((...)) podmioty wymienione w punkcie I Decyzji wzięły udział w rzekomym porozumieniu polegającym na podziale krajowego rynku świadczenia usług fitness w klubach, w sytuacji gdy w trakcie postępowania w sposób niewłaściwy (zbyt szeroki) został ustalony rynek właściwy, a mianowicie jako krajowy rynek klubów fitness, podczas gdy właściwa ocena dowodów powinna prowadzić do stwierdzenia, że w przypadku usług fitness rynki właściwe obejmują swoim zakresem co najwyżej poszczególne miejscowości (ich części) wymienione w uzasadnieniu Decyzji:

(iv) rzekome porozumienie miało charakter Jednolity i ciągły”, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy wskazuje wprost na inny zakres podmiotowy, przedmiotowy i czasowy rzekomego porozumienia (a właściwie o ile już, to porozumień);

(v) rzekome porozumienie miało potencjalny i odczuwalny wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje, że potencjalnego wpływu porozumienie to nie miało;

(vi) Spółka dopuściła się rzekomego naruszenia przepisów prawa w sposób umyślny, podczas gdy całość materiału dowodowego wskazuje, że jeśli w ogóle doszło do naruszenia przepisów, to Spółka nie obejmowała tego swoim zamiarem, choćby ewentualnym, bowiem nie chciała działać w sposób sprzeczny z prawem oraz nie przewidywała, że czynione kontakty podziałowe mogły być sprzeczne z prawem;

co z kolei skutkowało błędnym przypisaniem odpowiedzialności Powodowi za rzekome dopuszczenie do naruszenia ustawowego zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue przez Spółkę w sposób umyślny, tj. na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie **art. 6 w zw. z art. 4 pkt 9 Ustawy oraz art. 101 tfue** poprzez przyjęcie błędnej definicji rynku właściwego, na którym, na skutek działań zarzuconych m.in. Spółce, miało dojść do ograniczenia konkurencji, a w konsekwencji bezpodstawne ustalenie, że zarzucona Spółce anty konkurencyjna praktyka ma wpływ na handel między Państwami Członkowskimi UE;

- naruszenie **art. 10 ust. 1 Ustawy w zw. z art. 93 Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 stycznia 2015 r. oraz w zw. z art 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 945)** (dalej: „Ustawa zmieniająca”) **poprzez wydanie Decyzji i stwierdzającej stosowanie przez Spółkę praktyki ograniczającej konkurencję pomimo niedopuszczalności wydania takiego rozstrzygnięcia z uwagi na przedawnienie ścigania zarzucanej Spółce praktyki;**

II. w zakresie pkt. IX Decyzji:

- naruszenie **art. 12a i 106a ust. 2 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy** poprzez stwierdzenie, że Powód umyślnie przez swoje działania i zaniechania doprowadził do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue i nałożenia na niego z tego tytułu kary pieniężnej, w przypadku gdy na (...) nie została nałożona kara pieniężna, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 Ustawy, co z uwagi na treść art. 12a okiku powinno skutkować brakiem odpowiedzialności Powoda:

- naruszenie **art. 6a i 12a okiku w zw. z w zw. z art. 10 ust 1 okiku i w zw. z art. 6, 8, 9 i 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa w zw. z art. 83 okiku**, polegające na braku należytej wykładni przesłanek z art. 6a i 12a okiku i w konsekwencji na błędnym ich zastosowaniu w sposób, który doprowadził do uznania w pkt. IX Decyzji, że Powód umyślnie przez swoje działania i zaniechania doprowadził do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji, podczas gdy prawidłowe zastosowanie tych przepisów powinno prowadzić do uznania, że Powód nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku. i w konsekwencji do umorzenia postępowania w odniesieniu do Powoda:

- **naruszenie art. 4 pkt 3a w zw. z art. 6a i 12a okiku** polegające na braku należytej wykładni pojęcia „osoby zarządzającej” a przez to na błędnym przyjęciu, że Powód był „osobą zarządzającą” i jako taka ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a i 12a okiku, podczas gdy Powód nie spełniał przesłanek definicji „osoby zarządzającej” i w konsekwencji nie powinien ponosić odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku, w szczególności po 21 lipca 2015 r.;

- **naruszenie art. 6a okiku w zw. z art. 6 Ustawy zmieniającej** poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji wzięcie pod uwagę przy wydaniu Decyzji także działań i zaniechań Powoda, które miały miejsce przed wejściem w życie Ustawy zmieniającej, podczas gdy z treści jej art. 6 wprost wynika, że osoba zarządzająca ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a okiku, wyłącznie za działania i zaniechania mające miejsce począwszy od dnia wejścia w życie Ustawy zmieniającej, tj. od dnia 18 stycznia 2015 r.;

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w zw. z art. 10 ust. 3 okiku** (a contrario) **w zw. z art. 6 kpa w zw. z art. 83 okiku** poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że to na Powodzie ciążył obowiązek udowodnienia zaniechania przez niego działań, które doprowadziły do naruszenia przez Spółkę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy art. 10 ust. 3 okiku nakłada obowiązek udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 okiku lub w art. 101 lub w art. 102 tfue została zaprzestana jedynie na przedsiębiorcę (a już nie na osobę zarządzającą);

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w związku z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku i art. 101 ust. 1 lit. c) tfue** polegające na obciążeniu odpowiedzialnością Powoda za dopuszczenie do rzekomych porozumień lub praktyk uzgodnionych innych niż określone w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy Powód może odpowiadać wyłącznie za dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę konkretnego zakazu określonego w/w przepisami, a nie ogólnego zakazu porozumień naruszających konkurencję;

- naruszenie **art. 48 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 6 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności** (dalej jako: „EKPC”) **w zw. z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 7a § 1 kpa w zw. z art. 83 okiku**, poprzez naruszenie w odniesieniu do Powoda zasady domniemania niewinności i rozstrzygnięcie powstałych w toku postępowania wątpliwości natury faktycznej i prawnej na niekorzyść Powoda, co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powodowi na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie **art. 49 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 6 ust. 1 EKPC w zw. z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 kpa w zw. z art. 83 okiku** poprzez liczne naruszenia zasady nullum crimen sine lege oraz stosowanie wykładni per analogiam i wykładni rozszerzającej na niekorzyść Powoda co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powodowi na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie **art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku** polegające **na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej** oceny dowodów i braku rozpoznania wszystkich relewantnych okoliczności sprawy, w tym tego czy w relewantnym okresie:

(i) Powód miał rzeczywistą możliwość i był w stanie kierować Spółką (działalnością Spółki), szczególnie po 21 lipca 2015 r.;

(ii) miał świadomość ewentualnego naruszenia przez Spółkę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue ;

((...)) chciał, aby Spółka dokonała w/w naruszenia lub przewidując możliwość takiego naruszenia godził się na to;

co z kolei skutkowało nierozpoznaniem istoty sprawy w odniesieniu do Powoda:

- naruszenie art 233 § 1 kpc w zw. z art 84 okiku oraz art 7 kpa w zw. z art 83 okiku, polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, co skutkowało błędnym uznaniem, że:

(i) Powód dopuścił do naruszenia normy prawnej zakazującej dzielenia rynku przez Spółkę umyślnie, podczas gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów powinna prowadzić do ustalenia, że Powód nie miał świadomości ewentualnego naruszenia zakazu przez Spółkę i tego nie chciał, a zatem nie działał w sposób umyślny:

(ii) Powód był „osobą zarządzającą” w rozumieniu art. 4 pkt 3a okiku, podczas gdy dokonanie prawidłowej oceny dowodów powinno prowadzić do konkluzji, iż nie był on w stanie wyznaczać kierunków działania Spółki, a zatem nie był „osobą zarządzającą”;

((...)) Powód miał świadomość rzekomej bezprawności działań Spółki, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów powinna prowadzić do wniosku, iż Powód nigdy nie podejrzewał, że działania Spółki mogą być rozpatrywane w kontekście ewentualnego naruszenia zakazu z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue;

(iv) Powód dopuścił swoimi działaniem i zaniechaniem do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby działania i zaniechania Powoda służyły naruszeniu przez Spółkę tego właśnie (konkretnego) zakazu, zaś za naruszenie innych zakazów Powód odpowiedzialności nie ponosi;

III. W zakresie pkt. XV Decyzji:

- naruszenie art. 106a ust. 1 okiku poprzez nałożenie na Powoda w pkt XV Decyzji kary pieniężnej w wysokości 90.000,00 zł z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a okiku, w zakresie, o którym mowa w pkt. IX sentencji Decyzji, podczas gdy nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności Powoda, o których mowa w art. 6a i 12a okiku;
- naruszenie art. 106a ust. 1 okiku w zw. z art. 111 okiku poprzez nałożenie na Powoda kary pieniężnej w wysokości 90.000,00 zł z uwagi na nieuzasadnione wzięcie pod uwagę następujących okoliczności:

(i) przyjęcie, że naruszenie w niniejszej sprawie obejmowało podział rynku dotyczący całego kraju, w który zaangażowane były wiodące sieci fitness;

(ii) przyjęcie, że stopień winy Powoda był wysoki;

((...)) stwierdzenie zbyt długiego okresu rzekomego naruszenia przez Powoda.

W związku z powyższymi zarzutami Odwołujący wniosł o:

1. uchylenie Decyzji w całości z uwagi na wydanie Decyzji z rażącym naruszeniem prawa, którego nie da się konwalidować na etapie postępowania odwoławczego;

względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:

2. uchylenie Decyzji w pkt. I podpunkt (vii), w pkt. IX w całości, w pkt. XV w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xiii);

względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:

3. uchylenie Decyzji w pkt. IX w całości, w pkt. XV w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xiii);

względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:

4. zmianę pkt. XV Decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na Powoda, ewentualnie obniżenie kary pieniężnej nałożonej na Powoda do kwoty nie wyższej niż 100,00 złotych.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:

a. dowodu z przesłuchania Powoda, na fakty wskazane w uzasadnieniu odwołania, w tym w szczególności na fakt:

- zakresu obowiązków Powoda jako prokurenta, zależności (...) od (...) od dnia 29 października 2013 r., a najpóźniej od dnia 22 lipca 2015 r., i braku możliwości po tej dacie prowadzenia przez Spółkę samodzielnej polityki rynkowej, świadomości Powoda, że jest jedynie wykonawcą poleceń (...) od dnia 29 października 2013 r., a najpóźniej od dnia 22 lipca 2015 r.;

- braku świadomości Powoda, że może spełniać przesłanki definicji „osoby zarządzającej”, braku znajomości przez Powoda treści art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, braku świadomości Powoda, że Spółka może naruszać zakaz określony w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, braku świadomości Powoda, że w ramach sprawowanej funkcji w Spółce dopuszczał do sytuacji, w której Spółka naruszała zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, przeświadczenia Powoda o celu działań, będących przedmiotem Decyzji, podejmowanych przez niego w imieniu Spółki;

IV. zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów, który zostanie złożony na rozprawie, a w razie jego niezłożenia według norm przepisanych, w wysokości 6-krotności stawki minimalnej ze względu na znaczny wkład pełnomocnika Powoda w wyjaśnienie sprawy, a co najmniej w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, zgodnie z § 15 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, w którym te koszty zostaną zasądzone, do dnia zapłaty;

V. rozpoznanie sprawy na rozprawie (art. 148¹ § 3 k.p.c.) i jednocześnie przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych na podstawie art. 153 § 2 kpc;

VI. rozpoznanie sprawy także w razie nieobecności Powoda na rozprawie (art. 177 § 1 pkt 5 kpc);

VII. Odstąpienie od wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205³ § 3 k.p.c.);

VIII. A w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205³ § 3 k.p.c.), o zwolnienie powoda z obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205³ § 3 k.p.c.).

Odwołujący wskazał również, że:

1. Jediną drogą odwoławczą od Decyzji jest niniejsze odwołanie rozpoznawane przez Sąd. W związku z tym do niniejszego odwołania niema zastosowania wymóg wskazania, czy powód podjął próbę polubownego rozwiązania sporu;

2. Z daleko posuniętej ostrożności wskazał adres poczty elektronicznej (...), jednakże w celu uchylenia jakiegokolwiek wątpliwości w tym zakresie oświadczył, że Powód nie wyraża zgody na doręczanie mu pism drogą elektroniczną (art. 132 §1³ k.p.c.). w przypadku uznania przez sąd, że w niniejszej sprawie istnieje obowiązek podania adresu poczty elektronicznej powoda i że nie jest wystarczające podanie adresu poczty elektronicznej pełnomocnika powoda, jako adres poczty elektronicznej powoda wskazał adres: (...)

Powód zaprzeczył jednocześnie wszystkim faktom i twierdzeniom Prezesa UOKiK, których wyraźnie nie przyznał i oponuje wobec ewentualnego uznania za przyznane jakichkolwiek faktów i twierdzeń, o których się wprost nie wypowiedział.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o:

I. odrzucenie odwołania jako wniesionego po terminie;

ewentualnie na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

II. oddalenie odwołania w całości;

a ponadto:

III. pominięcie wniosku Powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania go w charakterze strony na wskazane w odwołaniu od decyzji nr (...) z dnia 30 grudnia 2020 r. fakty, jako nieistotnego dla rozstrzygnięcia sprawy oraz zmierzającego jedynie do przedłużenia postępowania;

IV. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego, o zwolnienie strony pozwanej od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁵ § 3 k.p.c.);

V. rozpoznanie sprawy na rozprawie;

VI. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowani: (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wnieśli o:

- odrzucenie, względnie o oddalenie, odwołania z 19 lutego 2021 r. w części, w jakiej zmierza ono do uchylecia pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) nr (...) z 30 grudnia 2020 r. ze względu na brak interesu prawnego Pana I. S. (1) w zaskarżeniu pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) Decyzji.

Ponadto zainteresowani wnieśli o:

1) rozpoznanie sprawy na rozprawie oraz przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych w celu zapewnienia ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o.

2) zasądzenie od Pana I. S. (1) na rzecz (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Przedmiotowa decyzja dotyczy podziału rynku, na którym działają kluby fitness, w tym ostatnim ze wskazanych wyżej wymiarów, tj. w związku z decyzjami, które podejmowane były przez niektóre podmioty sektora fitness przy doborze lokalizacji pod kluby. W związku z tymi działaniami Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął 22 czerwca 2018 r. postępowanie antymonopolowe z uwagi na podejrzenie, że podmioty, które stały się stronami tego postępowania, naruszyły reguły konkurencji określone w art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez uczestnictwo w porozumieniu podziałowym dotyczącym otwierania klubów fitness. Niniejsza decyzja dotyczy pkt. 1 postanowienia o wszczęciu postępowania z 22 czerwca 2018 r. Decyzją Prezes Urzędu stwierdził, że w okresie od najpóźniej 2012 do przynajmniej 2017 r. między niektórymi sieciami fitness funkcjonującymi w Polsce (w związku z których działalnością wszczęte zostało postępowanie) wykształciła się praktyka, w ramach której ustalano

miejsca otwarć klubów fitness oraz wymieniano się informacjami na temat dostępnych lub budzących zainteresowanie danych sieci lokalizacji pod kluby fitness.

Zgodnie z treścią art. 479²⁸ § 2 k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło powodowi w dniu 19 stycznia 2021 r. i od tego dnia rozpoczął bieg miesięczny termin na złożenie odwołania do Sądu za pośrednictwem Prezesa UOKiK.

Termin do wniesienia odwołania upływał bezskutecznie dnia 19 lutego 2021 r.

Przesyłka pocztowa z odwołaniem została doręczona Prezesowi UOKiK od zaskarżonej decyzji z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...) przez powoda w dniu 22.02.2021 r.

W myśl art. 112 k.c. termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Skoro zatem, zgodnie z unormowaniem art. 112 k.c., miesięczny termin do złożenia odwołania od decyzji Prezesa UOKiK określony w art. 479²⁸ § 2 KPC upłynął powodowi bezskutecznie z końcem dnia 19 lutego 2021 r. to ten środek zaskarżenia wniesiony do Prezesa UOKiK w dniu 22 lutego 2021 r. podlegał odrzuceniu na podstawie art. 479^{31a} § 2 KPC jako złożony po upływie terminu do dokonania tej czynności.

Ponieważ w niniejszej sprawie odwołanie zostało wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, należało orzec jak w sentencji.

Ponadto, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2020 r. poz. 755), koniecznym jest dokonanie zwrotu stronie powodowej kwoty 1000 zł uiszczonej tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński